

JUDr. Josef Baxa
předseda Nejvyššího správního soudu

Brno 12. července 2018
č. j. TmO 3/2018-7

Rozhodnutí

Předseda Nejvyššího správního soudu jako nadřízený orgán ve smyslu § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl ve věci žadatelky: **M. B.,...**, o odvolání žadatelky proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, tiskové mluvčí, ze dne 18. 2. 2018, čj. Tm 302/2018-2, kterým byla odmítnuta její žádost o poskytnutí informace, na základě § 16 odst. 3, § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu,

t a k t o :

rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, tiskové mluvčí, ze dne 18. 2. 2018, čj. Tm 302/2018-2, se ruší a věc se tomuto orgánu vrací k novému projednání.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Žádost o informace a rozhodnutí orgánu prvního stupně

[1] Nejvyšší správní soud dne 30. ledna 2018 obdržel podání žadatelky, ve kterém na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), požádala o zaslání e-mailem usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2017, čj. 9 Ads 199/2017-20, kterým bylo Odborové organizaci Sluníčko, z.s. zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků.

[2] Rozhodnutím dne 18. 2. 2018, čj. Tm 302/2018-2, tisková mluvčí Nejvyššího správního soudu (dále jen „orgán prvního stupně“), žádost žadatelky o poskytnutí informace podle § 15 odst. 1 informačního zákona odmítla s tím, že označené procesní usnesení je součástí soudního spisu a jeho poskytnutím by soud žadatelce umožnil do tohoto spisu nahlédnout.

II. Odvolání žadatelky

[3] Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala žadatelka dne 13. 2. 2018 odvolání. Uvedla, že stejnou argumentaci, kterou orgán prvního stupně použil ke zdůvodnění odmítnutí

žádosti ve věci nemeritorního (procesního) rozhodnutí, může být použita i ke zdůvodnění odmítnutí žádosti ve věci rozhodnutí meritorního. V obou případech jsou meritorní i nemeritorní rozhodnutí součástí soudního spisu a rozhodovací činností soudu. Orgán prvního stupně přitom neuvádí, proč rozlišuje mezi žádostmi o poskytnutí rozhodnutí meritorních a nemeritorních, tedy proč u jedné z nich argumentaci uplatňuje a u druhé nikoli. Tímto postupem se dopouští libovůle. Žadatelka proto navrhuje, aby odvoláním napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Rozhodnutí odvolacího orgánu

[4] Předseda Nejvyššího správního soudu jako nadřízený orgán ve smyslu § 20 odst. 5 informačního zákona (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 89 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 odst. písm. b) informačního zákona a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

[5] Podle § 89 odst. 2 správního řádu *[o]dvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*

[6] Podle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod jsou státní orgány *povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.*

[7] Podle § 2 odst. 3 informačního zákona se zákon nevztahuje na poskytování informací mj. *tehdy, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.*

[8] Podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona povinné subjekty neposkytnou informace mj. *o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.* Ustanovení zvláštních zákonů o poskytování informací v uvedených oblastech tím nejsou dotčena.

[9] Odvolací orgán předně uvádí, že z obsahu spisu je zřejmé, že projednávaná věc je toliko pokračováním věci vedené pod sp. zn. Tm 319/2017 a Tmo 3/2017, v nichž se Ing. M. B., podle informačního zákona domáhal poskytnutí téhož procesního usnesení. Ve shora uvedené věci Nejvyšší správní soud požadované procesní usnesení žadateli poskytnout odmítl mj. proto, že Ing. M. B. jako prezident Odborové organizace Sluníčko, z.s. požadovaným procesním usnesením disponuje, neboť toto usnesení bylo jmenované odborové organizaci jako účastníkovi řízení ve věci sp. zn. 9 Ads 199/2017 řádně doručeno. Smyslem a účelem informačního zákona přitom není nahrazovat či dublovat způsob, jakým jsou ve správním soudnictví doručována soudní rozhodnutí. Žadatelka v projednávané věci je nejspíše příbuznou Ing. M. B. a je proto zjevné, že se ve skutečnosti jedná toliko o jiný způsob, jak dosáhnout poskytnutí již jednou odmítnuté informace. Odvolací orgán se však rozhodl od skutečnosti, že se v projednávané věci jedná přinejmenším o nadužití informačního zákona, odhlédnout a z důvodu procesní ekonomie, jakož i v duchu otevřenosti soudu, požadované rozhodnutí žadatelce v anonymizované podobě poskytnout.

[10] Odvolací orgán souhlasí se žadatelkou, že argumentace zvolená orgánem prvního stupně není zcela přesvědčivá. Na druhé straně zdůvodnění toho, proč Nejvyšší správní soud rozlišuje mezi meritorními a nemeritorními rozhodnutími, odvolací orgán vysvětlil již ve shora uvedené věci sp. zn. Tmo 3/2017.

[11] Z citované právní úpravy vyplývá, že povinnost poskytovat informace o rozhodovací činnosti soudů v § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona omezena výslovně toliko na rozsudky a netýká se automaticky všech rozhodnutí soudu. Ze zvoleného pojmu „rozsudky“ lze dovodit, že zákonodárce v § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona míří výslovně na rozhodnutí, jimiž se řízení končí. Citované ustanovení, na základě něhož jsou povinné subjekty povinny poskytovat rozsudky, sice nevyklučuje, aby soud jako povinný subjekt žadatelům podle tohoto zákona poskytl i procesní usnesení; avšak závěr o existenci této *možnosti* nic nemění na skutečnosti, že informační zákon *povinnost* poskytovat i procesní usnesení, kterými se řízení nekončí, povinným subjektům výslovně neukládá.

[12] Ačkoliv tedy Nejvyšší správní soud nemá zákonnou povinnost požadované procesního usnesení žadatelce poskytnout, jak odvolací orgán již shora uvedl, z důvodu procesní ekonomie a v duchu otevřenosti soudu se tak rozhodl v projednávané věci učinit a žadatelce vyhovět.

[13] S ohledem na výše uvedené odvolací orgán podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona napadené rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Shora uvedeným právním názorem je orgán prvního stupně při novém projednání věci vázán.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

V Brně dne 12. července 2018

JUDr. Josef Baxa (v. r.)
předseda Nejvyššího správního soudu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Martínková